

Малко смѣтане.

1.

Вижте, тамѣ надѣ стрѣхата на кѣщата, дѣ се мѣдри едно гиѣзденце наполовина отѣ калѣ, наполовина отѣ сламчици! То е кѣщичката на нашитѣ хвѣркати гости, на нашитѣ лѣстовички. Цѣла зима, до като лѣстовичкитѣ бѣха далечѣ отѣ насѣ, едно врабче се навѣрташе въ тѣхната кѣщичка, сѣкашѣ че бѣше я zelo подѣ наемѣ. Но ето пролѣтъ дойде вече. Една приятна сутрина се разбудихѣ отѣ веселото чуруликане на нашитѣ лѣстовички. Дойдоха си пакѣ, горкитѣ, и азѣ ги поздравихѣ сѣ *добръ дошли*.

Щомѣ си дойдоха и почнаха да поправятѣ своята кѣщичка. Поправятѣ тѣ гиѣздото си и току хвѣрчатѣ неуморно насамѣ нататѣкъ, като ловятѣ насѣкоми, единствената имѣ храна. Тази работа продължава отѣ сутринѣ до вечерѣ — срѣднѣ по 16 часа на день. Работливи птичета! Особено усилена е тази работа, когато въ гиѣздото се покажатѣ жѣлтитѣ човчици на тѣхнитѣ дѣчица, когато лакомитѣ лѣстовичета по срѣщатѣ своитѣ родители сѣ зинали устица. Не дѣйте мисли, че лесно се прѣхранватѣ малкитѣ лѣстовичета. Колко трудѣ и колко мѣжа иска за това!

2.

Прѣзѣ хубаво врѣме всѣка лѣстовичка успѣва да иде на ловѣ отѣ 30 до 40 пѣти на часѣ. Нека речемѣ, че единѣ чифтѣ лѣстовички отиватѣ на ловѣ всичко 60 пѣти на часѣ. За единѣ день, който има 15 такива часове, лѣстовичкитѣ ще ходятѣ $15 \times 60 = 900$ пѣти на ловѣ. На всѣко